

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 130.

Sjette Sessions anden Samling.

46de Møde.

Løvedagen den 3die Marts.

(Fortf.)

Bloug (fortsat): Det er altsaa de Bevæggrunde, hvorfor jeg i Udvalget og her i Salen maa stemme for Lovens Fremme. Jeg troer ogsaa, som alt bemærket, at det Tab, som Byen ventet at lide ved Skolens Nedlæggelse, naar man seer nøiere til, ikke vil vise sig saa stort, som det i det første Dieblik maatte synes. Jeg troer, at naar Byen nu sparer 10,000 Rd., som den staaer i Færd med at udgive til en ny Borgerkoles Bygning, og naar hertil lægges de 7,000 Rd., som ifølge Adressen ere opsamlede, og som ifølge den ærede Rigsdagsmand for Koldings Forsikkring kunne ventes forøget til 14,000 Rd., og endelig, naar man til denne Kapital lægger de 1,500 Rd. aarlig, som Lovudkastet tilkjender Byen, saa troer jeg, at med et saa betydeligt Tilskud kan Byen faae sig en borgerlig Realskole, der nogenlunde er istand til at fyldestgjøre den tilstebeværende Trang, og hvor der ogsaa kan gives Leilighed til en saadan Forberedelse, at Eleverne derfra kunne overgaae til de høiere Klasser i et af Gymnasterne. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Strup: Jeg troer ikke, at jeg behøver at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at naar jeg ved denne Leilighed indlægger et godt Ord for Kolding Skole, da er jeg aldeles upartisk; thi dersom de locale Interesser skulde have Indflydelse paa min Afstemning i denne Sag, saa maatte jeg naturligviis ønske at see Kolding Skole opoffret, for at den mulig-

viis kunde tjene som et Sonoffer for de andre truede Skoler, saa at disse paa en Maade kunde kjøbe sig frie ved denne enes Opoffrelse. Jeg er ganske vist af den samme Anskuelse, som saa ofte har været udtalt heri Salen, at Staten ikke skal besatte sig med nogen Industri, undtagen der, hvor den private Industri ikke fyldestgjørende kan tilfredsstille Fornødenhederne; men netop dette anseer jeg ganske bestemt for at være Tilfældet, naar man taler om Skoleindustri her i Landet. For mig stiller det sig saaledes, at det under vore nuværende Forhold vilde være et ganske bestemt Tilbageffridt, om man vilde opgive Statskolerne enten i deres Heelhed eller enkelte af dem. Jeg maa derfor ialmindelighed stemme imod Nedlæggelse af de lærde Skoler, og jeg maa ganske i særdeleshed stemme imod, at, naar der endelig skal nedlægges en lærd Skole, at Slaget da træffer nogen af de dydste Skoler. Jeg troer vist, at Jylland har et ganske billigt Krav paa, at der nu gjøres Noget for denne Provinds, hvis saavel materielle som immaterielle Cultur staaer saa langt tilbage, tildeels fordi det har manglet paa Omhu for den fra Statens Side. Endnu i en anden Henseende forekommer det mig at være et Tilbageffridt, naar man vilde overgive Skoleindustrien i Privates Hænder, da den umiddelbare Følge deraf vilde blive, at den Dannelse og de Kundskaber, som nu udbreedes fra Statens Skoler, vilde blive langt kostbarere at erholde. Det er jo indlysende, at naar Statskolen i dette Dieblik producerer med et betydeligt aarligt Tab, saa vil Prisen for dens Vare, naar den for Fremtiden skal producere ved private Kræfter, stige, og som enhver dyrere Vare vil den blive mindre eftersøgt. Den ligesamme Følge af Statskolernes